

Evangelikus hírmondó

2014.– Reformáció

A tési evangélikus egyházközség lapja

XII. évf. 2. szám

Október 31. – a reformáció ünnepe

A "TÉTELEK KAPUJA- ELÓTT

Papírlapra írta,
Fakapura szögezte,
450 éve már...
Ma Wittenbergben
érckapu fogad.
És Luther 95 tétele
ércbeöntve vár.
Csendben betüzgeted.
A fakapu
Tűz martaléka lett.
A tételíró kéz elporladt a
vártemplom alatt,
A kripta ölén.
Az ércbetűk sora
Keményen, hidegen
Szemedbe néz.
Őszi nap vet rá bágyadt
sugarat.

Késő zarándok olvasd,
örülj:
Így megmarad.
+
Valamikor
riadó volt, nem hideg
ércbetű.
Lázás tekintetű
Polgárok és diákok
olvasták és vitatták...
Másolták... szájról-szájra,
Kézről-kézre adták...
Nyomában
Kigyultak az arcok, a
szívek.
Nem érckapun,
Nem papíron,
Szívekben élt, dobogott,

lűktetett,
Mert erő volt és Evangéliom!
+
S amíg ragyog az ércbetűk
sora,
Egyért sóhajtok,
Késő kor késő vándora:
Ne merevüljön szánkon és
szívünkön
az üzenet
halott formákba, hideg
ércbetűkbe!
Legyen olyan élet-erőtele,
Mint 450 éve Luther Márton
Hatalmas 95 tétele!

Túrmezei Erzsébet

Imádkozzunk!

Istenünk, hálás szívvel köszönjük neked a reformációt. Köszönjük, hogy újra kezünkbe vehettük a Szentírást, saját nemzeti nyelvünkön olvashatjuk azt most, többféle fordításban is. Köszönjük, hogy a te igéd most is élő és ható, s elkészítéd bennünk mindazt, ha mi akarjuk és kérjük, amit te jónak látsz cselekedni bennünk, és aztán általunk. Köszönjük, Urunk, hogy nemcsak általánosságban szeretnél velünk a reformáció kérdéséről beszélni, hanem egészen személyessé akarod azt tenni a te igéd, szavad által. Így kérünk, Urunk, vezess minket azon az úton, hogy megismerjük és felismerjük a te akaratodat, s aztán ezt a minőségi életet akarjuk

elkezdeni élni, vagy ha már van ilyen, akkor abban előbbre jutni. Így áldj meg minket, kérünk, igehallgatásunkat, figyelésünket, hitbeli növekedésünket vagy elindulásunkat.

Köszönjük, Urunk, hogy a te igéd megáll. A történelmi viharok jönnek és mennek, uralkodók jönnek és megbuknak és meghalnak, az emberek fogynak, vagy éppen a létszámuk nő, a te szavad, a te igéd örökké megáll. Köszönjük azt is, Urunk, hogy adtad a középkori reformációt, s akik engedték, hogy megreformáld az életüket a te igéd alapján, azok békességben, boldogságban éltek és haltak meg. Kérünk, Urunk, hogy a mi szívünket is vedd most a kezébe, formáld azt belátásod és akaratom szerint. Köszönjük, Urunk, hogyha ezt teszed, csak jó jöhet ki a mi életünkre nézve abból. Ámen

Varga Róbert, pasaréti református gyülekezet

Kecske a szobában

Nagy elvárásaink vannak az életünkkel, házastársunkkal, a gyerekeinkkel, a barátainkkal, a munkahelyünkkel szemben. De bármilyen jól menne is sorunk, az sosem annyira jó, mint amit kívánnánk és várnánk a magunk számára. Ezernyi dolog van, amiért szívből hálát kellene adnunk Istennek, a szemünk azonban egyvégtében csak azt látja, amit látszólag visszatart tőlünk.

Isten azonban semmivel sem adós nekünk. Mi vagyunk az Ő adósai. Ha hálát adunk az Úrnak minden áldásáért, marad akkor még időnk a nyavalygásra?

Egy férfi egy napon elment a rabbijához és így panaszkodott:

- Elviselhetetlen az élet. Kilencen lakunk egyetlen szobában. Mit tehetnék?

A rabbi habozás nélkül felelte:

- Vedd magadhoz a szobába a kecskédet!

A férfi elképedve bámult rá, mintha csak rosszul hallotta volna.

- De igen! Tedd meg, amit mondok neked! – erősködött a rabbi. – Aztán egy hét múlva gyere el hozzám újra!

Hét nap múlva a férfi ismét megjelent. Még bánatosabbnak tűnt, mint korábban.

- Nem bírjuk tovább! A kecske bűdös!

A rabbi ezt tanácsolta neki:

- Akkor menj haza, ismét engedd ki a kecskét, és a jövő héten látogass meg újra!

Egy hét múlva ragyogó arccal érkezett vissza a férfi.

- Nos, hogy vagy most? – kérdezte a rabbi.

- Az élet csodás! Most, hogy már nincs ott a kecske, és csak mi kilencen vagyunk a szobában, minden percét élvezzük.

Ahhoz, hogy hálás szívhez jussunk, változtatnunk kell a szemléletünkön, a beállítottságunkon. Mindig a saját döntésünkön múlik, hogy panaszkodunk vagy dicséerünk.

Ha Dávid szavaival figyelmeztetem magam: „Áldjad, lelkem az Urat, és ne feledd el, menni jót tett veled!” (Zsoltár 103:2), akkor múlnia kell a sötétségnek és helyt kell adnia az örömeinknek. Bekapcsolódsz te is a dicséretbe?

Bemutkozás

Dr. Zsednai Józsefné evangélikus lelkész

Debrecenben születtem 1964-ben, jubilate vasárnapján, evangélikus és református szülők gyermekeként.

Nyolc éves koromban veszítettem el 10 éves bátyámat. Szüleim ekkor már második fiúgyermeküket temették. Mélyen megragadt bennem Édesanyámnak a fájó gyászban kimondott jóbi hitvallása: „az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úr neve!”. Később, teológusként idáig vezettem vissza hivatásom, elhívásom gyökereit.

Anyai nagybátyjám református lelkész. Az ő evangélizációs igehirdetései és az általa -akkor még titokban- szervezett gyermektáborok nagyban befolyásolták gyermeki hitem alakulását.

Édesapám fiatal felnőttként a Fébével és a Bethániával tartott kapcsolatot. Családi otthonukban rendszeresen gyűltek össze szüleim hitben járó barátai az Ige melletti elcsendesedésre, közös imádságra.

Az Úristen vezetését érettségi után tapasztaltam meg. Általa kerültem a nyíregyházi Élim Evangélikus Egészségügyi Gyermekotthonba gondozónőnek, egy év múlva pedig az Evangélikus Teológiai Akadémiára. Tanulmányaim végeztével Nagy Gyula püspök ordinált Kelenföldön, 1988. július 2-án. Segédlelkészi kiküldetésem Várpalotára szólt.

1989-ben itt kötöttem házasságot dr. Zsednai József székesfehérvári presbiterrel.

Sikeresebb lelkészvizsgám után ugyanebben az évben az ösküiek választottak meg lelkészüknek. Amikor pár órával később a várpalotaiak is meghozták ezt a döntést, már elköteleztem magam az ösküi gyülekezet pásztorolására.

1992-ben már két kisgyermekkel költöztünk Tolna megyébe, a györkönyi gyülekezet választása nyomán. Itteni szolgálatom idején a Debreceni Református Egyetemen pasztorálpszichológiai lelkigondozó szakképesítést szereztem. Három éven keresztül családterápiai tanulmányokat folytattam, elvégezve és lezárva az elméleti részt, nagyrészt teljesítve a gyakorlati követelményeket is. Záróvizsgát nem tettem. A MEE honlapján a „Kihez fordulhatok?” rovat egyik lelkészeként levelező lelkigondozást folytatok.

Házasságunkat Isten négy gyermekkel áldotta meg:

Dóra idén kapott diplomát Drezdában, germanisztika-történelem szakon. Jelenleg mentor melletti tanítási gyakorlatát végzi a németországi Nordhausenben. János utolsó éves gépészmérnök hallgató Pécsen, ez év nyarán nősült. Csaba szeptembertől a Pécsi Tudományegyetem építész szakán tanul.

György ebben a tanévben érettségizik a Székesfehérvári Teleki Blanka Gimnáziumban.

A 2013/14. tanévtől férjem is Székesfehérváron dolgozik.

A várpalotai gyülekezet meghívása kapcsán egyértelműen megbizonyosodtam arról, hogy szolgálatom Ura nyitotta ki számomra ezt az ajtót. Az Ő útmutatása alapján, az Ő áldását kérve és várva vállaltam a várpalotai és a tési gyülekezet pásztorolását.

Bízom benne, hogy Isten kegyelméből és nem szűnő imádságaink nyomán meg fogjuk tapasztalni a Szentlélek munkálkodását életünkben, gyülekezetünkben és környezetünkben is! Úgy legyen!

Mi újság van (egy)házunk táján?

- ☼ A rendkívül csapadékos időjárás miatt ebben az idényben hétszer nyírtuk le a temető fűvét traktorral (Winter Béla és Stanka Erika), négyszer pedig fűkaszával. Fűkaszával májusban: Barta János, Dávid Imre, Stanka Erika, Kubik Zoltán, Rotter László és Zugor István, júliusban ifj. Bódai Sándor és Kasza Imre, augusztusban ifj. Bódai László, Varga Lajos, Jakab Barnabás, szeptemberben Borbás Csaba, Borbás Zsolt és Varga László dolgoztak. A templom- és parókiaudvart mintegy tíz alkalommal fűnyíróztuk. Köszönjük munkájukat!
- ☼ Tavasszal szivattyút és locsolótömlőt vásároltunk, hogy az elmúlt évben megépített víztározóban összegyűlt vizet locsolásra használhassuk. Fentiek tükrében ezek az eszközök egyelőre használaton kívül várják az aszályosabb időszakot.
- ☼ Július 15-20 között hittantábort tartottunk a parókian. Hat felnőtt és 15 gyermek élvezhette együtt a programokat egész héten át. A napot áhítat keretezte, melyek közül az esti áhítat a falu felnőtt lakossága számára is nyitott volt. Az esti evangélizáció alapigéje a „Tékozló fiú” története volt. A gyerekekkel délelőttönként Eszter könyvével ismerkedtünk a Bibliából. Délutánonként kirándulás, barlangászat, táncház és vetélkedő váltották egymást. Három este a hivatalos takarodó után is volt még program: bátorságpróba a sötét erdőben, esti számháború és a búcsúesten tábortűz. Hálásan köszönjük a gyülekezeti tagoktól érkező támogatásokat, süteményeket! Felnőttek és gyerekek egyaránt élvezték a hét áldásait, Isten legyen az, aki a gyümölcsözővé teszi mindannyiunk szívében a hallottakat!
- ☼ Harmadik alkalommal tartottuk meg a Családi napot, amelyen úgy látjuk, évről-évre többen vagyunk. Nagyon örültünk, hogy idén már három korcsoportban tarthattunk bibliakört a gyermekeknek. A felnőttek számára „Ki az úr a házban” címmel tartott előadást Veress Sándorné Judit gyermekpszichológus. A vidámságról a légvárak, Preszter Zoltán lovaskocsikázása, Lippert Ferencné kézművesfoglalkozása és Fodor-Bödös István svéd-sakk játéka gondoskodtak. Rendkívül nagy tetszést aratott a Palánta Bábmisszió „Szeretetre vágyó süni” c. előadása. Köszönet az asszonytestvéreknek a sok finom süteményért, a segítő kezekért, Szabó Lászlónak a főző berendezésekért.
- ☼ Egyházkerületünk vezetősége nem járult hozzá Nagy Gábor lelkész helyettes szolgálatának meghosszabbításához. Köszönettel tartozunk neki a mögöttünk álló fél évért, a sok tartalmas igehirdetésért, az eleven bibliaórákért, a táborért, a családi napért. Isten áldja további szolgálatát! Szeptember 7-től Dr. Zsednai Józsefné – Várpalotára megválasztott lelkész – végzi a tési helyettesítés szolgálatát. Közvetlen, barátságos természete, kedvessége megkönnyítette számunkra a lelkészváltás folyamatát. Örömmel hallgatjuk igehirdetését, hálásak vagyunk azért, hogy hétről-hétre átéljük Isten életet formáló szeretetét szavain keresztül.
- ☼ Gyermek-istentiszteleteink szeptember első vasárnapjával megkezdődtek, változatlanul délelőtt 11 órai kezdettel. Négy új fővel gyarapodtunk. Két gyermek Várpalotáról jár fel, két kislány pedig óvodásból lett iskoláskorú.
- ☼ Októberben elkezdődött a konfirmációi oktatás is. Minden kedden délután 5 órakor gyűlnek össze a gyerekek, a bibliaóra után. Három lány és egy fiú vesz részt az oktatásban, közülük egy lány a várpalotai Nepomuki Szt. János Iskolában, hittanóra keretében készül fel a tavaszi konfirmációra.
- ☼ **Reformáció ünnepi úrvacsorai istentisztelet lesz október 31-én, pénteken délután két órakor a templomban.**
- ☼ Istentiszteleteinket november 2-től már a gyülekezeti teremben tartjuk.
- ☼ Bibliaóra keddenként délután 4 órakor. Mindenkit sok szeretettel várunk ezekre az alkalmakra!

Halloween - keresztény szemmel

Sokan kérdezhetik, mit jelentenek az ijesztő ábrázatúra formált és megvilágított tökök, a koponyák, szellemek és boszorkányok, amelyek a halloween divattal kapcsolatban lépten-

nyomon élénk kerülnek?

Amerikából került át Európába, de az eredete egészen a keltáig vezethető vissza, akik Észak-Franciaország és a Brit-szigetek területén éltek. Az ő papjaik voltak a druidák. Ezek a természetimádó papok halottkultuszt gyakoroltak, és október utolsó napját a 'halál istenének' szentelték.

Hítük szerint a kelta év utolsó napján (október 31-én) az istenség megengedte, hogy az elhunyt lelkei visszatérjenek otthonaikba. A boszorkányoktól és a démonoktól való félelmükben nagy tüzeket gyújtottak, és áldozatokat mutattak be, hogy azok jóindulatát megnyerjék. A varázslók a megfélemlített embereket kényszerítették, hogy éjfélkor adjanak nekik feláldozásra egy gyermeket. Az erre kiszemelt család ajtaja elé raktak egy kifúrt és kivilágított tököt. Ha a ház lakói nem teljesítették a kívánságot, gyilkos bosszúra számíhattak. – A gyermekáldozatot óriási szalma- vagy rőzsekötegebe kötözve elevenen égették el. Szokásuk volt a keltáknak az is, hogy állatbőrökkel és állatfejekkel álcázták magukat a szellemek elijesztésére. Ajándékokat készítettek az elhunyt lelkek kiengesztelésére.

Szokásaikat azután is megtartották, hogy a

rómaiak meghódították őket.

Az 1. században a rómaiak sok hagyományt hoztak magukkal Angliából. Az elpusztíthatatlannak tűnő pogány szokás átfarmálása, „keresztényesítése” érdekében a római katolikus egyház (IV. Gergely pápa) 835-ben november elsejét mindenszentek ünnepének nevezte ki, majd november másodikát a halottak napjává nyilvánította.

A Halloween október 31-én, tehát éppen a római katolikus ünnep, a mindenszentek előtt van, mintegy demonstrálva azt, mily vékony is a választóvonal a pogány hagyományok és az egyházi gyakorlatok között. Amerikában a Halloweent ír bevándorlók honosították meg 1840 körül. Rémisztő arcokat faragtak tökökből, azokat belülről gyertyával világították ki, ezzel kívánták elriasztani a gonosz szellemeket. A jelmezbe öltözés is a Halloween egyik eleme. Az ünnep klasszikus figurái közé tartoznak a szellemek, boszorkányok, fekete macskák...

Napjainkban tanúi vagyunk a régi-új pogányság elterjedésének. A mai boszorkányok és varázslók épp október 31. napját tartják a legfontosabbnak, és ez az ősi kelta ünnep előestéje. Ekkor imádkoznak a halottak kelta istenéhez, az elhunyt szellemeihez, tulajdonképpen szellemidézést folytatnak. Nem gondolhatjuk, hogy ártatlan mókáról van szó. Úgy hírlik, hogy ma is vannak olyan sátánista szekták az USA-ban, amelyek erre az „ünnepre” gyermekeket rabolnak, és azokat ördögi rítusok keretében megölik.

Nem csupán hátborzongató szórakozás ez tehát, hanem az okkultizmus terjesztésének kísérlete, hogy az emberek az egy, igaz Isten helyett, a tiltott démonvilág felé forduljanak hitükkel. Keresztyén családok nem engedhetik, hogy gyermekeik részt vegyenek ilyen beöltözéseken, felvonulásokon, mert azzal a Sátán kultuszát támogatnák. Az ilyesmivel kacérkodó ember kárt szenved lelkében, meggyengül kapcsolata Istennel, aki egyedül képes arra, hogy megóvjon bennünket minden ártalmas lelki hatástól.

A keresztényeknek mindenképpen tisztában kell lenniük a következő tényekkel: ennek a napnak a szokásai és jelképei a pogányságban és az okkultizmusban gyökereznek. A Halloween lényegében a boszorkányságnak és az okkultizmus más válfajainak egyik legnagyobb ünnepévé vált. A Halloween megünneplésében való részvétel közvetlenül is okkult tevékenységekhez vezethet, avagy ezekre nyitottá teheti az embert. A legkevesebb, amit a Halloweenról elmondhatunk, hogy megünneplése támogatja a pogány praktikákat és filozófiát, az animizmust (szellemhitet), a sámánizmust és a druida tanokat.

A Biblia egyértelműen jelzi, hogy az ilyen praktikák 'az utolsó időkben' mérhetetlen módon elszaporodnak majd (1Tim 4,1 és Jel 9,21). Ami elsőre oly ártatlannak tűnik, az a valóságban halálosan komoly! Az embert játékos módon csábítják el, hogy egyre nyitottabbá váljon a démoni tanok iránt, és szíve Isten felé egyre inkább megkeményedjen.

Az Ige egyértelműen figyelmeztet, hogy a legkisebb mértékben se keveredjünk bele pogány

vagy okkult praktikákba: Ha bemegy arra a földre..., ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat... (5Móz 18,9) Az Újszövetségben Pál apostol megdicséri a thesszalonikaiakat, amiért megtérésük után egyértelműen szakítottak a bálványimádással (1Thessz 1,9-10).

Feltámadásával Jézus bizonyosságát adta annak, hogy legyőzte az ördögöt és a halált (Zsid 2,14). Isten igéjéből eligazítást lelhetünk az élet nehézségei közepette. Az efézusiak ezért semmisítették meg az összes varázskönyvüket, miután hitre jutottak (ApCsel 19,18-20).

Nekünk, keresztényeknek mindazonáltal nagy a felelősségünk. Az Úr parancsának engedelmeskedve

hirdetnünk kell az evangéliumot, az örömhírt. Szükséges tehát, hogy figyelmeztessük

embertársainkat - adott esetben még hívő testvéreinket is - az ördög által felállított csapdákra. Le kell, hogy rántsuk a maszkot, a játékos, ártatlannak tűnő, de nagy veszélyt hordozó babonákról, népszokásokról. Az Úr adjon ehhez bölcsességet és erőt mindannyiunknak!

Október 31-én ünnepeljük a reformációt! Isten megtérésre hív bennünket, és a démoni kötelékekből szabadulást ajándékoz Fia, Jézus Krisztus által. Forduljunk hozzá, az élet Istenéhez!

Ingo Marx írása alapján Bérczes István, ref. lelkész valamint Szivos László (evangélikus testvér) írása alapján...